

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 122

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums
2019. gada 1. aprīlis

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 122/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 122/02	Lieta C-645/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 15. oktobrī iesniedza Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — NE	2
2019/C 122/03	Lieta C-665/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. oktobrī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — Pólus Vegas Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2019/C 122/04	Lieta C-712/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. novembrī iesniedza Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — ZR, AR, BS	3
2019/C 122/05	Lieta C-713/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 14. novembrī iesniedza Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — ZR, BS, AR	4

LV

2019/C 122/06	Lieta C-791/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. decembrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Stichting Schoonzicht, cits lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën	5
2019/C 122/07	Lieta C-798/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. decembrī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) — Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie) u.c./Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA	6
2019/C 122/08	Lieta C-799/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. decembrī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) — Athesia Energy Srl u.c./Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA.....	7
2019/C 122/09	Lieta C-806/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. decembrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — JZ.....	8
2019/C 122/10	Lieta C-814/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 21. decembrī iesniedza College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nīderlande) — Ursa Major Services BV/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	9
2019/C 122/11	Lieta C-815/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 21. decembrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Federatie Nederlandse Vakbeweging/Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft	10
2019/C 122/12	Lieta C-826/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. februārī iesniedza Rechtbank Limburg (Nīderlande) — LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied/College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren, cita lietas dalībniece: Sebava BV.....	11
2019/C 122/13	Lieta C-7/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 4. janvārī iesniedza Amtsgerichts Köln (Vācija) — QG/Germanwings GmbH	12
2019/C 122/14	Lieta C-33/19: Prasība, kas celta 2019. gada 18. janvārī — Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika.....	12
2019/C 122/15	Lieta C-82/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 5. februārī iesniedza High Court (Īrija) — Minister for Justice and Equality/PI.....	13

Vispārējā tiesa

2019/C 122/16	Lieta T-134/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra spriedums — Hércules Club de Fútbol/Komisija [Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistīti dokumenti — Piekļuves atteikums — Lis pendens — Izņēmums saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību — Pienākums veikt konkrētu un individuālu pārbaudi — Sevišķas sabiedrības intereses].....	15
2019/C 122/17	Lieta T-201/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra spriedums — Printeos/Komisija [Ārpusligumiskā atbildība — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Naudas sodi — Spriedums, ar ko daļēji atceļ lēmumu — Naudas soda pamatsummas atmaksāšana — Nokavējuma procenti — Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums — Cēloņsakarība — Zaudējumi — LESD 266. pants — Regulas (ES) Nr. 1268/2012 90. panta 4. punkta a) apakšpunkta otrais teikums]	15

2019/C 122/18	Lieta T-453/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra spriedums — TV/Padome [Civildienests — Pārbaudāmie ierēdņi — Pārbaudes laiks — Ziņojums par pārbaudes laiku — Ziņojumu komitejas atzinums — Atļaušana pārbaudes laika beigās — Nepietiekama profesionālā kvalifikācija — Civildienesta noteikumu 34. pants — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu]	16
2019/C 122/19	Lieta T-796/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Mouldpro/EUIPO — Wenz Kunststoff (“MOULDPRO”) [Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MOULDPRO”— Absolūts spēkā neesamības pamats — Ļaunticība — Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Relatīvi spēkā neesamības pamati — Regulas 2017/1001 60. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 8. panta 3. punkts — Regulas 2017/1001 60. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 8. panta 4. punkts].....	17
2019/C 122/20	Lieta T-823/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 13. februāra spriedums — Etnia Dreams/EUIPO — Poisson (“Etnik”) [Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Etnik” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības preču zīme — Relatīvs atteikuma pamats — Agrākās preču zīmes neidentificēšana paziņojumā par iebildumiem — Labas pārvaldības princips — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību — Pušu procesuālo tiesību vienlīdzība — Labas ticības princips — Tiesiskā palāvēība]	18
2019/C 122/21	Lieta T-231/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra spriedums — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam/EUIPO — Lupu (“Djili”) [Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Djili” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “GILLY”— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts]	18
2019/C 122/22	Lieta T-278/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 13. februāra spriedums — Nemius Group/EUIPO (“DENTALDISK”) [Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “DENTALDISK” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts].....	19
2019/C 122/23	Lieta T-45/19: Prasība, kas celta 2019. gada 24. janvārī — Acron u.c./Komisija	20
2019/C 122/24	Lieta T-63/19: Prasība, kas celta 2019. gada 31. janvārī — Rot Front/EUIPO — Kondyterska korporatsiia “Roshen” (“РОШЕН”).....	21
2019/C 122/25	Lieta T-66/19: Prasība, kas celta 2019. gada 4. februārī — Vlaamse Gemeenschap un Vlaams Gewest/Parlaments un Padome.....	22
2019/C 122/26	Lieta T-70/19: Prasība, kas celta 2019. gada 6. februārī — Nosio/EUIPO — Passi (“LA PASSIATA”).....	23
2019/C 122/27	Lieta T-71/19: Prasība, kas celta 2019. gada 6. februārī — BMC/Komisija un kopuzņēmums Clean Sky 2.....	24
2019/C 122/28	Lieta T-73/19: Prasība, kas celta 2019. gada 7. februārī — Bergslagernas Järnvaru/EUIPO — Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (“Wood splitting tools”).....	25
2019/C 122/29	Lieta T 76/19: Prasība, kas celta 2019. gada 7. februārī Pontinova/EUIPO – Ponti & Partners (“pontinova”).....	26
2019/C 122/30	Lieta T 78/19: Prasība, kas celta 2019. gada 8. februārī – Lidl Stiftung/EUIPO – Plásticos Hidrosolubles (“green cycles”).....	27
2019/C 122/31	Lieta T-80/19: Prasība, kas celta 2019. gada 12. februārī — Dekoback/EUIPO — DecoPac (“DECOPAC”).....	27
2019/C 122/32	Lieta T-83/19: Prasība, kas celta 2019. gada 12. februārī — AL/Komisija	28

2019/C 122/33	Lieta T-85/19: Prasība, kas celta 2019. gada 14. februārī — Gwo Chyang Biotech/EUIPO — Norma (“KinGirls”)....	29
2019/C 122/34	Lieta T-86/19: Prasība, kas celta 2019. gada 15. februārī — Solnova/EUIPO — Canina Pharma (“BIO-INSECT Shocker”).....	30
2019/C 122/35	Apvienotās lietas T-101/14 un T-610/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 6. februāra rīkojums — British Aggregates/Komisija	31
2019/C 122/36	Lieta T-741/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 6. februāra rīkojums — British Aggregates u.c./Komisija	31
2019/C 122/37	Lieta T-131/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 6. februāra rīkojums — Argus Security Projects/EĀDD	32
2019/C 122/38	Lieta T-18/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 31. janvāra rīkojums — Lillelam/EUIPO — Pfaff (“LITTLE LAMB”).....	32

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*(2019/C 122/01)***Jaunākā publikācija**

OVC 112, 25.3.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OVC 103, 18.3.2019.

OVC 93, 11.3.2019.

OVC 82, 4.3.2019.

OVC 72, 25.2.2019.

OVC 65, 18.2.2019.

OVC 54, 11.2.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 15. oktobrī iesniedza Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — NE

(Lieta C-645/18)

(2019/C 122/02)

*Tiesvedības valoda — vācu***Iesniedzējtiesa**

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Pamatlietas puses*Apelācijas sūdzības iesniedzējs:* NE*Atbildētāja:* Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld*Lietas dalībniece:* Finanzpolizei**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai LESD 56. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK ⁽²⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka šis tiesiskais regulējums nepieļauj valsts tiesību normu, kurā par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, piemēram, par darba samaksas dokumentu un sociālās apdrošināšanas dokumentu pieejamības nenodrošināšanu vai paziņojumu neiesniegšanu *Zentrale Koordinationsstelle* [Centrālajam koordinācijas birojam], ir paredzēti ļoti lieli naudas sodi, it īpaši lieli minimālie sodi, kurus kumulatīvi nosaka par katru iesaistīto darba ņēmēju?
- 2) Ja jau uz pirmo jautājumu atbilde nav apstiprinoša:

Vai LESD 56. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka šis tiesiskais regulējums neļauj noteikt kumulatīvus naudas sodus par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, neparedzot *absolūtu maksimālo soda mēra robežu*?

⁽¹⁾ OV 1997, L 18, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2014, L 159, 11. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. oktobrī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — Pólus Vegas Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-665/18)

(2019/C 122/03)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Pólus Vegas Kft.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības Tiesas lietā C-98/14 pasludinātā sprieduma 39.–42. punkts ir interpretējami tādējādi, ka valsts tiesiskajā regulējumā bez pārejas noteikumiem pieckāršojot ar fiksētu likmi piemērojamā azartspēļu nodokļa apmēru un vienlaikus ieviešot ar proporcionālu likmi piemērojamu azartspēļu nodokli, tiek ierobežota LESD 56. pantā nostiprinātā pakalpojumu sniegšanas brīvība?
- 2) Vai lietā C-98/14 pasludinātajā spriedumā minētās vārdkopas “traucētu” vai “padarītu mazāk pievilcīgu” — ievērojot un piemērojot Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECPAK) Pirmo papildprotokolu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantu — ir interpretējamas tādējādi, ka azartspēļu nodokļa nepamatota un pārmērīga palielināšana dalībvalstī atņem spēļu zālēs rīkoto azartspēļu organizētājiem peļņu nesamērīgā un diskriminējošā veidā, kropļojot konkurenci par labu kazino un pārkāpjot minēto ECPAK papildprotokolu un Pamattiesību hartas 17. pantu?
- 3) Vai lietā C-98/14 pasludinātajā spriedumā nospriests ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, ja azartspēļu nodokļa nepamatotas un diskriminējošas palielināšanas rezultātā spēļu automātu ekspluatācija kļūst nerentabla un var tikt veikta tikai ar zaudējumiem, ir iespējams konstatēt, ka tā tiek “traucēta” vai “padarīta mazāk pievilcīga”?
- 4) Vai, dalībvalstī piemērojot lietā C-98/14 pasludināto spriedumu, pakalpojumu sniegšanas brīvība ir interpretējama tādējādi, ka dalībvalstī ekspluatēto spēļu zāļu un kazino gadījumā principā ir jāpresumē Savienības pārrobežu elementa esamība, proti, tas, ka attiecīgo azartspēļu iespēju izmantošanā var būt ieinteresēti arī Savienības pilsoņi no citām dalībvalstīm?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. novembrī iesniedza Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — ZR, AR, BS

(Lieta C-712/18)

(2019/C 122/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: ZR, AR un BS

Atbildētāja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Lietas dalībniece: Finanzpolizei

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai LESD 56. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK ⁽²⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka šis tiesiskais regulējums nepieļauj valsts tiesību normu, kurā par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, piemēram, par darba samaksas dokumentu un sociālās apdrošināšanas dokumentu pieejamības nenodrošināšanu vai paziņojumu neiesniegšanu *Zentrale Koordinationsstelle* [Centrālajam koordinācijas birojam], ir paredzēti ļoti lieli naudas sodi, it īpaši lieli minimālie sodi, kurus *kumulatīvi* nosaka par katru iesaistīto darba ņēmēju?

2) Ja jau uz pirmo jautājumu atbilde nav apstiprinoša:

Vai LESD 56. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka šis tiesiskais regulējums neļauj noteikt kumulatīvus naudas sodus par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, neparedzot *absolūtu maksimālo soda mēra robežu*?

⁽¹⁾ OV 1997, L 18, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2014, L 159, 11. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 14. novembrī iesniedza Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — ZR, BS, AR

(Lieta C-713/18)

(2019/C 122/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: ZR, BS, AR

Atbildētāja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Lietas dalībniece: Finanzpolizei

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 56. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK ⁽²⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka šis tiesiskais regulējums nepieļauj valsts tiesību normu, kurā par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, piemēram, par darba samaksas dokumentu un sociālās apdrošināšanas dokumentu pieejamības nenodrošināšanu vai paziņojumu neiesniegšanu *Zentrale Koordinationsstelle* [Centrālajam koordinācijas birojam], ir paredzēti ļoti lieli naudas sodi, it īpaši lieli minimālie sodi, kurus *kumulatīvi* nosaka par katru iesaistīto darba ņēmēju?
- 2) Ja jau uz pirmo jautājumu atbilde nav apstiprinoša:

Vai LESD 56. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka šis tiesiskais regulējums neļauj noteikt kumulatīvus naudas sodus par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, neparedzot *absolūtu maksimālo soda mēra robežu*?

⁽¹⁾ OV 1997, L 18, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2014, L 159, 11. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. decembrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Stichting Schoonzicht, cits lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-791/18)

(2019/C 122/06)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: Stichting Schoonzicht

Cits lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 2006. gada PVN direktīvas ⁽¹⁾ 184.–187. pantam ir pretrunā tāds valsts koriģēšanas tiesiskais regulējums saistībā ar kapitālieguldījumu precēm, kurā ir paredzēta vairāku gadu garumā veicama koriģēšana, kuras gadījumā pirmajā izmantošanas gadā — kas vienlaikus ir pirmais koriģēšanas gads — sākotnējā priekšnodokļa atskaitījuma kopsomma attiecībā uz šo kapitālieguldījumu precī tiek pielāgota (koriģēta) uzreiz, ja, to izmantojot pirmo reizi, izrādās, ka sākotnējais priekšnodokļa atskaitījums atšķiras no atskaitījuma, kuru nodokļa maksātājs, pamatojoties uz faktisko kapitālieguldījumu preces izmantošanu, ir tiesīgs veikt?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai PVN direktīvas 189. panta b) vai c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pirmajā jautājumā minētā pirmajā koriģēšanas perioda gadā uzreiz veiktā sākotnējā priekšnodokļa atskaitījuma pielāgošana ir pasākums, kuru Nīderlande var veikt 2006. gada PVN direktīvas 187. panta piemērošanas nolūkā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. decembrī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) — Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie) u.c./Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Lieta C-798/18)

(2019/C 122/07)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāji: Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie), Società Agricola N.B. Solar s.r.l., 3G s.r.l., AET s.r.l. Apparati Elettromeccanici e Telecomunicazioni, Società Agricola La Fontana s.s., Società Agricola Le Macchie di Sparapani Gabriele e C. s.s., Agricoltura Innovativa s.r.l. — Società Agricola, Società Agricola Agrilite s.r.l., Agrisolar Società Agricola s.r.l., Agrisun s.r.l., Società Agricola Agroenergia s.r.l., Alpi — Società Agricola s.s., Ambrasol 2 s.r.l., Ambrasol 3 s.r.l., Ambrasol 4 s.r.l., Ape Immobiliare s.r.l., Arizzi Fonderie S. Giorgio s.p.a., Artech s.r.l., ASP Solar Italia Alpha s.r.l. Società Agricola, Associazione Centro Servizi Pastorali Mons. Biglia, Aurora Group s.p.a., AVG s.r.l. Società Agricola, Tosi Sante, Cinesi Palmino, B&B Energia s.r.l., Bauexpert s.p.a., Belvedere Società Agricola a r.l., Biancolino Società Agricola a r.l., BMN Green Energy s.r.l., Brandoni Solare s.p.a., Brenta CRE s.r.l., Calipso s.r.l., Cappello s.r.l., Casale s.a.s. di CGS Energia s.p.a. & C. Società Agricola, Cavicchi Solar s.r.l., C.B. s.r.l., Ce.Ma.Co. s.r.l., Cedro s.r.l., Centro Risorse s.r.l., CGA s.r.l., Chiarano Green Power s.r.l., Chierese Pak s.r.l., C.L. Solar s.r.l., Colombo Bolla s.r.l., Comino Energia s.r.l., Corà Domenico & Figli s.p.a., Corfin Energy s.r.l., Corna s.r.l., Coronet s.p.a., Società Agricola Coste della Chiesa s.r.l., Ecoenergy 04 s.r.l., Elektrosolar s.r.l., Elettronica Cimone s.r.l., Energia Capoterra Società Agricola s.r.l., Energia e Impresa s.r.l., Società Agricola Ergo di Buratti Enrico & C. s.s., Energy Gestion s.r.l., Energy Italia 3 s.r.l., Energy Italia 4 s.r.l., Energylife s.r.l., Energy Resources Pesaro 2 s.r.l., Enervis s.r.l., EQ Energia s.r.l., Esco Roma s.r.l., E-Solar s.r.l., E. Sole s.r.l., Euroline 2 s.r.l., Eurosun Tarquinia s.r.l., Fratelli Dalle Crode s.p.a., Fratelli Raviola s.r.l., Falmecc s.p.a., Fiere di Parma s.p.a., Flash Energy s.r.l., Fotoeos s.r.l., Fotosfera s.r.l., Fotosintesi 1 s.r.l., Fotosintesi 2 s.r.l., Fotosintesi 6 s.r.l., Fotovoltaica s.r.l., Fresia Energie s.r.l., Giuseppe Ciccaglione, Generali PIO s.p.a., Gi.Gi.Emme di Caramello Marta e C. s.a.s., Gifa s.r.l., G.P.B. Energia s.r.l., Green Energy Ambiente e Tecnologie s.r.l., Green Land di Giuseppe Ciccaglione s.s. agricola, Green Power 2010 s.r.l., Happy Island Società Agricola s.r.l., I.C.S. Industria Costruzioni Stampi s.p.a., Iesse Commerciale s.r.l., ISA s.r.l. Società Agricola, Isolpack s.p.a., Italcoat s.r.l., La Base s.r.l., La T.I.S. Service s.p.a., Società Agricola Lombardia Group s.r.l., Mafin Green Power s.r.l., Marina Costruzioni s.r.l., Mercato Solare s.p.a., Metalco Group s.r.l., Società Agricola Mostrazzi Solar s.r.l., Mozzone Building System s.r.l., Mozzone Fratelli s.r.l., MSM Solar s.r.l., New E-Co s.r.l., Nordpan s.p.a., Nuvoleto s.r.l. Società Agricola, Omera s.r.l., Palar s.r.l., Paolin Energia s.r.l., Pbsol 1 s.r.l., Pizzarotti Energia s.r.l., Plasti-Max s.p.a., PMM Energy s.r.l., Società Agricola Poggio Tortollo di Alessandra Pennuto, Profilumbra s.p.a., Quabas s.p.a., Reco 2 s.r.l., Reti s.r.l., Revi s.r.l., Righi Group s.r.l., Società Agricola Righi s.r.l., Righi s.r.l., Rovigo Solare A s.r.l., Rovigo Solare B s.r.l., Rubner Haus s.p.a., Rubner Holzbau s.p.a., Rubner Tueren s.p.a., Ruscalla Energia s.r.l., Sabenergia s.r.l., San Felice Agrar s.r.l. Società Agricola, Sangiorgio Fotovoltaica

Società Agricola a r.l., Società Agricola Sargenti Agroenergie s.s. di Sargenti Carlo & C., SD Agrar s.r.l. Società Agricola, Senergia s.r.l., Sequenza s.p.a., Sider Sipe s.p.a., Sinergya s.r.l., S.I.Pro. — Agenzia provinciale per lo sviluppo s.p.a., Siriaco s.r.l., Società Agricola Cascina Gallotto s.s., Società Agricola Solar Farm s.r.l., Premi Giuseppe — Adelfranca — Piergiorgio s.s. Società Agricola, Sociovit Società Agricola s.s., Solivrea s.r.l., Studio Agri Power s.r.l., Studio Energia s.r.l., Taricco Fratelli s.s., Tecno Pool s.p.a., Toscasolar s.r.l., Trea s.r.l., Trifase s.r.l., Unienergy s.r.l., V.S. 1 s.r.l., Vercelli s.p.a., Vetraria Bergamasca — Tecnovetro s.r.l., Vinlisca s.r.l., VRV s.p.a., The Wierer Holding s.p.a.

Atbildētāji: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības tiesības liedz piemērot tādu valsts tiesību normu kā Legīslatīvā dekrēta Nr. 91/2014, kas ir apstiprināts ar Likumu Nr. 116/2014, 26. panta 2. un 3. punkts, kura būtiski samazina vai kavē to stimulu izmaksu, kas ir jau piešķirti saskaņā ar likumu un definēti pamatojoties uz īpašiem līgumiem, kurus elektroenerģijas no fotoelementu konversijas ražotāji ir parakstījuši ar *Gestore dei servizi energetici s.p.a.*, kas ir par šo funkciju atbildīgā publiska sabiedrība?

It īpaši, vai šāda valsts tiesību norma ir saderīga ar vispārējiem Eiropas Savienības tiesiskās palāvēības, tiesiskās drošības, lojālas sadarbības un lietderīgas iedarbības tiesību principiem; Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pantu; Direktīvu 2009/28/EK ⁽¹⁾ un tajā paredzēto tiesisko regulējumu atbalsta shēmu jomā; LESD 216. panta 2. punktu, it īpaši saistībā ar Eiropas Enerģētikas hartu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV 2009, L 140, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. decembrī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) — Athesia Energy Srl u.c./Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Lieta C-799/18)

(2019/C 122/08)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāji: Athesia Energy Srl, Pv Project Cologna S.r.l., Belricetto S.r.l., Itt Energy S.r.l., Pietra dei Fiori S.r.l., Energia Solare S.r.l., Green Hunter S.p.A., Actasol 5 S.r.l., Actasol 6 S.r.l., Cinque S.r.l., Spf Energy Uno S.r.l., Spr Energy Due S.r.l., Spf Energy Tre S.r.l., Bulicata S.r.l., Energy Line S.r.l., Marche Solare 1 S.r.l.

Atbildētāji: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības tiesības liedz piemērot tādu valsts tiesību normu kā Leģislatīvā dekrēta Nr. 91/2014, kas ir apstiprināts ar Likumu Nr. 116/2014, 26. panta 2. un 3. punkts, kura būtiski samazina vai kavē to stimulu izmaksu, kas ir jau piešķirti saskaņā ar likumu un definēti pamatojoties uz īpašiem līgumiem, kurus elektroenerģijas no fotoelementu konversijas ražotāji ir parakstījuši ar *Gestore dei servizi energetici s.p.a.*, kas ir par šo funkciju atbildīgā publiska sabiedrība?

It īpaši, vai šāda valsts tiesību norma ir saderīga ar vispārējiem Eiropas Savienības tiesiskās palāvēības, tiesiskās drošības, lojālas sadarbības un lietderīgas iedarbības tiesību principiem; Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pantu; Direktīvu 2009/28/EK ⁽¹⁾ un tajā paredzēto tiesisko regulējumu atbalsta shēmu jomā; LESD 216. panta 2. punktu, it īpaši saistībā ar Eiropas Enerģētikas hartu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV 2009, L 140, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. decembrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — JZ

(Lieta C-806/18)

(2019/C 122/09)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

JZ

Prejudiciālais jautājums

Vai valsts tiesībās paredzēts noziedzīga nodarījuma sastāvs, atbilstoši kuram kriminālpārkāpumu izdara ikviens, kurš Nīderlandes teritorijā uzturas kā trešās valsts pilsonis pēc tam, kad viņam saskaņā ar *Vreemdelingenwet 2000* [2000. gada Ārvalstnieku likums] 66.a panta 7. punktu ir noteikts ieeļošanas aizliegums, situācijā, kad saskaņā ar valsts tiesībām ir konstatēts, ka attiecīgais ārvalstnieks Nīderlandē uzturas nelikumīgi un ir veikti Direktīvā 2008/115/EK noteiktās atgriešanas procedūras soļi, bet faktiskā atgriešana vēl nav notikusi, atbilst Savienības tiesībām, it īpaši Eiropas Savienības Tiesas spriedumam, 2017. gada 26. jūlijs, *Ouhrami* (C-225/16, ECLI:EU:C:2017:590, 49. punkts), atbilstoši kuram Direktīvas 2008/115 ⁽¹⁾ 11. pantā paredzētais ieeļošanas aizliegums "tiesiskās sekas" rada tikai no brīža, kad ārvalstnieks ir atgriezies savā izcelsmes valstī vai trešā valstī?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 21. decembrī iesniedza College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nīderlande) — Ursa Major Services BV/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Lieta C-814/18)

(2019/C 122/10)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ursa Major Services BV

Atbildētājs: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 1198/2006 ⁽¹⁾ 55. panta 1. punkts ir piemērojams attiecībām starp piešķirēju, izskatāmajā lietā — ministru, un tā saņēmēju?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts tādējādi, ka Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkts ir piemērojams attiecībām starp atbalsta piešķirēju un tā saņēmēju, vai izdevumus, ko veic trešā persona (iespējams, ieskaita veidā), var uzskatīt par atbalsta saņēmēju faktiski veiktiem izdevumiem Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta nozīmē?
- 3) Gadījumā, ja uz otro jautājumu tiek atbildēts tādējādi, ka izdevumus, ko veic trešā persona (iespējams, ieskaita veidā), nevar uzskatīt par atbalsta saņēmēju faktiski veiktiem izdevumiem Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta nozīmē:
 - (a) Vai īstenošanas prakse, kad atbalsta piešķirējs trešo personu ieguldījumus sistemātiski ir uzskatījis par izdevumiem, ko Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta nozīmē ir faktiski veikuši atbalsta saņēmēji, nozīmē, ka ir jāuzskata, ka atbalsta saņēmējs nevarēja konstatēt atbalsta piešķirēja kļūdainu Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta interpretāciju, tādēļ viņam ir tiesības saņemt piešķirto atbalstu, un
 - (b) vai šādā gadījumā trešo personu ieguldījumi ir jāpieskaita izdevumiem, ko Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta nozīmē ir faktiski veikuši atbalsta saņēmēji (tādēļ atbalstu nosaka lielākā apmērā), vai arī,
 - (c) ņemot vērā tiesiskās paļāvības aizsardzības un/vai tiesiskās drošības principu, nepamatoti piešķirtais atbalsts nav jāatprasa?
 - (d) Vai šajā kontekstā kaut ko maina tas, ka atbalsta piešķirējs, kā izskatāmajā lietā, ir piešķīris atbalsta avansu?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu (OV 2006, L 223, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 21. decembrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Federatie Nederlandse Vakbeweging/Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Lieta C-815/18)

(2019/C 122/11)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Atbildētāji: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK ⁽¹⁾ (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā [OV 1997, L 18, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Direktīva par norīkošanu darbā”] ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ir piemērojama arī darba ņēmējam, kurš kā transportlīdzekļu vadītājs strādā starptautisko kravu pārvadājumu jomā un tādējādi savu darbu veic vairāk nekā vienā dalībvalstī?
- 2) a) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādi kritēriji vai aspekti ir jāievēro, lai noteiktu, vai darba ņēmējs, kurš kā transportlīdzekļu vadītājs strādā starptautisko kravu pārvadājumu jomā, tiek norīkots darbā “kādā dalībvalstī” Direktīvas par norīkošanu darbā 1. panta 1. un 3. punkta izpratnē, un vai šis darba ņēmējs Direktīvas par norīkošanu darbā 2. panta 1. punkta izpratnē “uz ierobežotu laiku veic darbu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņš parasti strādā”?
- b) Vai, lai atbildētu uz otrā jautājuma a) daļu, ir nozīme apstāklim, ka uzņēmums, kas norīko darbā otrā jautājuma a) daļā minēto darba ņēmēju, ir saistīts ar uzņēmumu — piemēram, uzņēmumu grupas ietvaros —, uz kuru attiecīgais darba ņēmējs tiek norīkots, un ja jā, cik lielā mērā?
- c) Ja otrā jautājuma a) daļā minētā darba ņēmēja darbs daļēji paredz veikt kabotāžas pārvadājumus — t.i., transporta pakalpojumu, kas tiek sniegts tikai citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā attiecīgais darba ņēmējs parasti strādā —, vai tad šāda darba ņēmēja gadījumā visādā ziņā jāuzskata, ka viņš, veicot šo darba daļu, īslaicīgi strādā šajā citā dalībvalstī? Ja tas tā ir, vai šajā kontekstā piemēro zemāko robežu, piemēram, minimālu laika periodu mēnesī, kurā šādi kabotāžas pārvadājumi notiek?
- 3) a) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kā ir interpretējams jēdziens “kolektīvie līgumi [...], kas ir pasludināti par vispārēji piemērojamiem” Direktīvas par norīkošanu darbā 3. panta 1. punkta un 8. punkta pirmās daļas izpratnē? Vai tas ir autonomas Savienības tiesību jēdziens un tādējādi ir pietiekami, ka faktiski ir izpildīti Direktīvas par norīkošanu darbā 3. panta 8. punkta pirmajā daļā paredzētie nosacījumi, vai arī šie noteikumi vienlaicīgi paredz, ka kolektīvam līgumam jābūt pasludinātam par vispārēji piemērojamu saskaņā ar valsts tiesībām?
- b) Ja kolektīvu līgumu nevar kvalificēt kā tādu, kas ir pasludināts par vispārēji piemērojamu Direktīvas par norīkošanu darbā 3. panta 1. punkta un 8. punkta pirmās daļas izpratnē, vai šādā gadījumā LESD 56. pants liedz ar līgumu noteikt uzņēmumam, kas ir reģistrēts kādā dalībvalstī un norīko darba ņēmēju darbā citā dalībvalstī, pienākumu ievērot šāda citā dalībvalstī spēkā esoša kolektīvā līguma noteikumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV 1997, L 18, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. februārī iesniedza Rechtbank Limburg (Nīderlande)
— LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied/College van burge-
meester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren, cita lietas dalībniece: Sebava BV**

(Lieta C-826/18)

(2019/C 122/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Limburg

Pamatlietas puses

Prasītājas: LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied

Atbildētāja: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren

Cita lietas dalībniece: Sebava BV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesības un it īpaši Orhūsas konvencijas ⁽¹⁾ 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir situācija, kad tiesības uz piekļuvi tiesām sabiedrībai (*public*) (ikviens) tiek liegtas pilnībā, ja šajā ziņā runa nav par ieinteresēto sabiedrību (*public concerned*) (lietas dalībnieki)?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

Vai Savienības tiesības un it īpaši Orhūsas konvencijas 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no tiem izriet, ka sabiedrībai (*public*) (ikviens) iespējama šai sabiedrībai piemērojamo procesuālo prasību un dalības tiesību pārkāpuma gadījumā šīs konvencijas 6. panta izpratnē ir jābūt piekļuvei tiesai?

Vai šajā ziņā nozīme ir tam, ka ieinteresētajai sabiedrībai (*public concerned*) (lietas dalībnieki) šajā ziņā ir piekļuve tiesām un turklāt tā var celt prasību tiesā arī par materiāliem prasības pamatiem?
- 3) Vai Savienības tiesības un it īpaši Orhūsas konvencijas 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir situācija, kad piekļuve tiesām ieinteresētajai sabiedrībai (*public concerned*) (lietas dalībnieki) tiek padarīta atkarīga no dalības tiesību izmantošanas šīs konvencijas 6. panta izpratnē?
- 4) Ja uz trešo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:

Vai Savienības tiesības un it īpaši Orhūsas konvencijas 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesību norma, atbilstoši kurai piekļuve tiesām, lai pārsūdzētu lēmumu, ieinteresētajai sabiedrībai (*public concerned*) (lietas dalībnieki) ir izslēgta, ja tai var pamatoti pārmest, ka tā nav izvirzījusi iebildumus pret lēmuma projektu (vai tā daļām)?
- 5) Ja uz ceturto jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:

Vai tikai valsts tiesas kompetencē, pamatojoties uz konkrētā gadījuma apstākļiem, ir spriest par to, kas ir jāsaprot ar “tam pamatoti var pārmest”, vai arī valsts tiesai ir pienākums šajā ziņā ņemt vērā konkrētas Savienības tiesībās paredzētās garantijas?
- 6) Ciktāl atbilde uz trešo, ceturto un piekto jautājumu mainās, ja runa ir par sabiedrību (*public*) (ikviens), ciktāl tā vienlaikus nav ieinteresētā sabiedrība (*public concerned*) (lietas dalībnieki)?

⁽¹⁾ 1998. gada 25. jūnija Orhūsas konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas Eiropas Kopienas vārdā ir apstiprināta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK (OV 2005, L 124, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 4. janvārī iesniedza Amtsgerichts Köln (Vācija) — QG/
Germanwings GmbH**

(Lieta C-7/19)

(2019/C 122/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītājs: QG

Atbildētāja: Germanwings GmbH

Prejudiciālais jautājums

Vai arodbiedrības paziņots un valsts tiesību aktiem atbilstošs streiks, ko rīko apkalpojošā gaisa pārvadātāja darbinieki, ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 18. janvārī — Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika

(Lieta C-33/19)

(2019/C 122/14)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: Cv. Georgieva-Kecsmar un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

konstatēt, ka Bulgārija nav izpildījusi Direktīvas 2004/49/EK ⁽¹⁾ 21. pantā paredzētos pienākumus:

- nenodrošinot izmeklēšanas iestādes neatkarību no infrastruktūras pārvaldītāja, Bulgārija nav izpildījusi Direktīvas 2004/49/EK 21. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- nenodrošinot pietiekamus līdzekļus izmeklēšanas iestādei, lai tā savus uzdevumus pildītu neatkarīgi, Bulgārija nav izpildījusi Direktīvas 2004/49/EK 21. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriet Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 21. pantu dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt, ka 19. pantā minētās avārijas un starpgadījumus izmeklē organizācija, kas darbojas pastāvīgi un kurā ir vismaz viens izmeklētājs, kas, notiekot avārijai vai starpgadījumam, spēj veikt atbildīgā izmeklētāja funkcijas. Šai iestādei organizatoriski, juridiski un lēmumu pieņemšanā ir jābūt neatkarīgai no infrastruktūras pārvaldītājiem, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, par maksas iekasēšanu atbildīgām iestādēm, par infrastruktūras jaudas iedalīšanu atbildīgām iestādēm un pilnvarotās iestādes, un visām tādām personām, kuru intereses var būt pretrunā ar izmeklēšanas iestādei uzticētajiem uzdevumiem. Bez tam tā darbojas neatkarīgi no drošības iestādes un neatkarīgi no dzelzceļu regulatoriem.
2. Prasības pieteikumā Komisija norāda, ka Transporta ministrijas ietvaros izveidotā specializētā iestāde avāriju un starpgadījumu izmeklēšanai neesot neatkarīga no infrastruktūras pārvaldītāja, valsts dzelzceļa infrastruktūras sabiedrības. Konkrētāk, šai iestādei esot raksturīgs organizatoriskās neatkarības, kā arī lēmumu pieņemšanas autonomijas trūkums. Šajā izpratnē Bulgārijas Republika neesot ievērojusi Direktīvas 2004/49/EK 21. panta 1. punkta noteikumus.
3. Komisija prasības pieteikumā arī uzsver, ka Bulgārijas Republikas tiesiskais regulējums nenodrošinot piekļuvi pietiekamiem līdzekļiem, lai izmeklēšanas iestāde varētu veikt savus uzdevumus Direktīvas 2004/49/EK 21. panta 2. punkta izpratnē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/49/EK (2004. gada 29. aprīlis) par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva) (OV 2004, L 164, 44. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 5. februārī iesniedza High Court (Īrija) — Minister for Justice and Equality/PI

(Lieta C-82/19)

(2019/C 122/15)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court

Pamatlietas puses

Prasītājs: Minister for Justice and Equality

Atbildētājs: PI

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai prokurora neatkarība no izpildvaras jānosaka saskaņā ar viņa statusu attiecīgās valsts tiesību sistēmā? Ja ne, tad pamatojoties uz kādiem kritērijiem ir jānosaka neatkarība no izpildvaras?
- 2) Vai prokurors, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pakļauts iespējamai tiešai vai netiešai Tieslietu ministrijas vadībai vai tās norādījumiem, ir pietiekami neatkarīgs no izpildvaras, lai to varētu uzskatīt par tiesu iestādi Pamatlēmuma ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta izpratnē?
- 3) Ja tā ir, vai prokuroram ir arī jābūt funkcionāli neatkarīgam no izpildvaras, un kādi ir kritēriji, pēc kuriem jānosaka funkcionālā neatkarība?
- 4) Vai prokurors, kurš ir neatkarīgs no izpildvaras un kura pienākumos ietilpst vienīgi uzsākt un veikt izmeklēšanas un nodrošināt, ka šādas izmeklēšanas tiek veiktas objektīvi un tiesiski, uzrādīt apsūdzību, izpildīt tiesas lēmumus un veikt kriminālvajāšanu saistībā ar noziedzīgiem nodarījumiem, un kurš valstī nepieņem lēmumus par apcietinājuma piemērošanu un nedrīkst pildīt tiesas funkcijas, ir "tiesu iestāde" atbilstoši Pamatlēmuma 6. panta 1. punktam?
- 5) Vai Cvikavas prokuratūra ir tiesu iestāde Pamatlēmuma (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 6. panta 1. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra spriedums — Hércules Club de Fútbol/Komisija

(Lieta T-134/17) ⁽¹⁾

[Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistīti dokumenti — Piekļuves atteikums — Lis pendens — Izņēmums saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību — Pienākums veikt konkrētu un individuālu pārbaudi — Sevišķas sabiedrības intereses]

(2019/C 122/16)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alikante, Spānija) (pārstāvji: S. Rating un Y. Martínez Mata, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Baquero Cruz, G. Luengo un P. Nēmečková)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu C(2017) 736 final (2017. gada 2. februāris), ar kuru Hércules Club de Fútbol ir atteikta piekļuve dokumentiem, kas saistīti ar valsts atbalsta kontroles procedūru SA.363872.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Hércules Club de Fútbol, SAD atlīdzina tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 144, 8.5.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra spriedums — Printeos/Komisija

(Lieta T-201/17) ⁽¹⁾

[Ārpuslīgumiskā atbildība — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Naudas sodi — Spriedums, ar ko daļēji atceļ lēmumu — Naudas soda pamatsummas atmaksāšana — Nokavējuma procenti — Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums — Cēloņsakarība — Zaudējumi — LESD 266. pants — Regulas (ES) Nr. 1268/2012 90. panta 4. punkta a) apakšpunkta otrais teikums]

(2019/C 122/17)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Printeos, SA (Akala de Enaresa, Spānija) (pārstāvji: H. Brokelmann un P. Martínez-Lage Sobredo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Dintilhac un F. Jimeno Fernández)

Priekšmets

Prasība, kas, primāri, ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atlīdzināt zaudējumus, kas radušies, Komisijai atsakoties prasītājam samaksāt nokavējuma procentus par atmaksāto naudas soda pamatsummu pēc tam, kad Lēmums C(2014) 92 95^{final} (2014. gada 10. decembris) par procedūru atbilstoši [LESD] 101. pantam un EEZ līguma 53. pantam (AT.39780 — Aploksnes) tika atcelts ar 2016. gada 13. decembra spriedumu *Printeos u.c./Komisija* (T-95/15, EU:T:2016:722), un kas, pakārtoti, pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2017. gada 26. janvāra lēmumu atteikt minēto samaksu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Savienība, kuru pārstāv Eiropas Komisija, atlīdzina *Printeos, SA* zaudējumus, kas radušies, šim uzņēmumam nepārskaitot summu 184 592,95 EUR apmērā, kura tam pienācās kā nokavējuma procenti, kas radušies laika posmā no 2015. gada 9. marta līdz 2017. gada 1. februārim, atbilstoši LESD 266. panta pirmajai daļai, izpildot 2016. gada 13. decembra spriedumu lietā *Printeos u.c./Komisija* (T-95/15).
- 2) Iepriekš 1) punktā minētajai zaudējumu atlīdzībai pieskaita nokavējuma procentus, sākot no šī sprieduma pasludināšanas līdz pilnīgai samaksai, atbilstoši likmei, ko Eiropas Centrālā banka (ECB) noteikusi savām galvenajām refinansēšanas operācijām, palielinot to par 3,5 procentpunktiem.
- 3) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 4) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 168, 29.5.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra spriedums — TV/Padome

(Lieta T-453/17) (¹)

(Civildienests — Pārbaudāmie ierēdņi — Pārbaudes laiks — Ziņojums par pārbaudes laiku — Ziņojumu komitejas atzinums — Atlaišana pārbaudes laika beigās — Nepietiekama profesionālā kvalifikācija — Civildienesta noteikumu 34. pants — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2019/C 122/18)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: TV (pārstāvji: L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Bauer un R. Meyer)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un kurā ir lūgts, pirmkārt, atcelt Padomes 2016. gada 19. augusta lēmumu par prasītāja atlaišanu viņa pārbaudes laika beigās, kā arī Padomes 2017. gada 11. aprīļa lēmumu noraidīt prasītāja sūdzību un, otrkārt, atlīdzināt prasītājam ar šiem lēmumiem, iespējams, nodarīto morālo kaitējumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) TV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 347, 16.10.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Mouldpro/EUIPO — Wenz Kunststoff (“MOULD-PRO”)

(Lieta T-796/17) (¹)

[Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MOULDPRO” — Absolūts spēkā neesamības pamats — Ļaunticība — Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Relatīvi spēkā neesamības pamati — Regulas 2017/1001 60. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 8. panta 3. punkts — Regulas 2017/1001 60. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 8. panta 4. punkts]

(2019/C 122/19)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mouldpro ApS (Ballerup, Dānija) (pārstāvis: W. Rebernik, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: P. Sipos un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Wenz Kunststoff GmbH & Co. KG (Lüdenscheid, Vācija) (pārstāvji: J. Bühling un D. Graetsch, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 16. oktobra lēmumu lietā R 2153/2015-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Mouldpro un Wenz Kunststoff.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Mouldpro ApS atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 32, 29.1.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 13. februāra spriedums — Etnia Dreams/EUIPO — Poisson (“Etnik”)(Lieta T-823/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Etnik” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības preču zīme — Relatīvs atteikuma pamats — Agrākās preču zīmes neidentificēšana paziņojumā par iebildumiem — Labas pārvaldības princips — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību — Pušu procesuālo tiesību vienlīdzība — Labas ticības princips — Tiesiskā palīdzība)

(2019/C 122/20)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Etnia Dreams, SL (Valensija, Spānija) (pārstāvis: P. Gago Comes, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: S. Palmero Cabezas)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Serge Poisson (Limal, Beļģija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 19. oktobra lēmumu lietā R 880/2017-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Etnia Dreams un S. Poisson.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Etnia Dreams SL atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 72, 26.2.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra spriedums — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam/EUIPO — Lupu (“Djili”)(Lieta T-231/18) ⁽¹⁾

[Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Djili” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “GILLY” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts]

(2019/C 122/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgārija) (pārstāvis: C.-R. Romițan, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: sākotnēji D. Gája un D. Walicka, vēlāk D. Gája un H. O'Neill)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Victor Lupu (Bukareste, Rumānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 31. janvāra lēmumu lietā R 1902/2017-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp V. Lupu un Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam atļdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 200, 11.6.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 13. februāra spriedums — Nemius Group/EUIPO (“DENTALDISK”)

(Lieta T-278/18) (¹)

[Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “DENTALDISK” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts]

(2019/C 122/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Vācija) (pārstāvis: C. Bildhäuser, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Sesma Merino un D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 30. janvāra lēmumu lietā R 741/2017-5 attiecībā uz pieteikumu par vārdska apzīmējuma “DENTALDISK” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Nemius Group GmbH sedz savus, kā arī atļdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 221, 25.6.2018.

Prasība, kas celta 2019. gada 24. janvārī — Acron u.c./Komisija**(Lieta T-45/19)**

(2019/C 122/23)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Acron OAO (Veliky Novgorod, Krievija), Dorogobuzh OAO (Dorogobuzh, Krievija), Acron Switzerland AG (Baar, Šveice) (pārstāvji: T. De Meese, J. Stuyck un A. Nys, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2018. gada 12. novembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/1703 (¹); un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tās apgalvo, ka atbildētāja nav izpildījusi savus starptautiskos pienākumus, kā rezultātā ir ticis pārkāpts Līgums, un tā nav norādījusi pietiekamu pamatojumu, atzīstot, ka Krievijas Federācija nepildīja Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteiktos pienākumus.

Prasītājas norāda, ka atbildētāja saistībā ar grozījumiem dempinga starpības aprēķināšanā attiecībā uz prasītājam nav ņēmusi vērā Krievijas Federācijas pievienošanos Pasaules Tirdzniecības organizācijai. Atbildētājai, veicot starpposma pārskatīšanu attiecībā uz amonija nitrāta importam piemērojamajiem maksājumiem, esot pienākums ņemt vērā Krievijas Federācijas saistības attiecībā uz gāzes cenu. Tā kā atbildētāja esot apgalvojusi, ka Krievijas Federācija nav pildījusi savu Pievienošanās protokolu, atbildētāja ir pārkāpusi Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI pantu un Pasaules Tirdzniecības organizācijas Antidempinga nolīguma II pantu. Šādi rīkodamās, tā nav izpildījusi savus starptautiskos pienākumus, kā rezultātā ir pārkāpts Līgums.

2. Otrā pamata ietvaros tiek norādīts, ka atbildētāja ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nav sniegusi pietiekamu pamatojumu, ka rezultātā ir tikušas pārkāptas prasītāju tiesības uz aizstāvību, jo tika atzīts, ka prasītāju norādītā apstākļu maiņa nav pastāvīga.

— Prasītājas apgalvo, ka otrā pamata ietvaros ir izvirzāmi divi atsevišķi apstrīdētā lēmuma atcelšanas pamati. Abi šie pamati ir saistīti ar kļūdaino secinājumu, ka apstākļu maiņa nav pastāvīga.

— Katra ziņā atbildētāja neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. pantam, jo tā apstrīdēto lēmumu nav pamatojusi skaidrā un nepārprotamā veidā.

3. Ar trešo pamatu tiek norādīts, ka atbildētāja ir pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 (²) 19. panta 2. punktu un 20. panta 2. punktu, kā arī prasītāju tiesības uz aizstāvību un, nesniedzot dempinga aprēķinus, nav tām nodrošinājusi tiesisko noteiktību.

— Atbildētāja neesot arī prasītājam atklājusi dempinga starpības galīgo aprēķinu, lai gan šis aprēķins bija izmantots kā pamats secinājumiem par dempinga turpināšanos un pastāvēšanu, apstākļu maiņas pastāvīgumu un arī daļējas starpposma pārskatīšanas izbeigšanu. Ja atbildētāja aprēķinus būtu darījusi zināmus, tas prasītājam būtu ļāvis efektīvāk aizstāvēt savas tiesības saistībā ar dempinga aprēķinu un secinājumiem par dempingu kopumā, tostarp attiecībā uz argumentu par sākotnējā izmeklēšanā izmantoto aprēķina metodiku, kas varēja būtiski ietekmēt to tiesisko situāciju.

— Prasītājas apgalvo, ka atbildētāja esot pārkāpusi Regulas 2016/1036 19. panta 2. punktu un 20. panta 2. punktu, prasītāju tiesības uz aizstāvību un tiesiskās noteiktības principu, jo tā prasītājām nesniedza lietderīgu kopsavilkumu par izmeklēšanā savāktajiem pierādījumiem vai apsvērumus, uz kuriem tā balstīja savu priekšlikumu grozīt prasītājām piemērojamo antidempinga starpību. Prasītājas norāda, ka, atsakoties tām darīt zināmus dempinga starpības aprēķinus, atbildētāja ir pārkāpusi to tiesības uz aizstāvību un tiesiskās noteiktības principu.

- (¹) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1703 (2018. gada 12. novembris), ar ko izbeidz daļēju starposma pārskatīšanu attiecībā uz Krievijas izcelsmes amonija nitrāta importu (OV L 285, 13.11.2018., 97. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 31. janvārī — Rot Front/EUIPO — Kondyterska korporatsiia “Roshen” (“РОШЕН”)

(Lieta T-63/19)

(2019/C 122/24)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rot Front OAO (Maskava, Krievija) (pārstāvji: M. Geitz un J. Stock, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Dochirnie pidpriemstvo Kondyterska korporatsiia “Roshen” (Kijeva, Ukraina)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “РОШЕН” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 11233784

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 16. novembra lēmums lietā R 1872/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, 47. panta 5. punkta un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 4. februārī — Vlaamse Gemeenschap un Vlaams Gewest/Parlaments un Padome**(Lieta T-66/19)**

(2019/C 122/25)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Vlaamse Gemeenschap un Vlaams Gewest (pārstāvji: T. Eyskens, N. Bonbled un P. Geysens, advokāti)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Regulu (ES) 2018/1724;
- piespriest Eiropas Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats: LES 4. panta 2. punkta pārkāpums

Regulā (ES) 2018/1724 ⁽¹⁾ noteiktās valodas prasības ir pretrunā valsts tiesību aktiem par valodu lietošanu administratīvos jautājumos, kā noteikts Beļģijas Konstitūcijā. Šis iekšējais valodas režīms ir daļa no Beļģijas valsts politiskās un konstitucionālās struktūras un Beļģijas valsts identitātes. Tāpēc Regula 2018/1724 ir pretrunā LES 4. panta 2. punktam, saskaņā ar kuru Savienība respektē dalībvalstu nacionālo identitāti.

2. Otrais pamats: LES 5. panta 1. un 4. punkta un 2. protokola par subsidiaritātes un samērīguma principu piemērošanu pārkāpums

Regulā 2018/1724 noteiktās valodas prasības nav saderīgas ar pilnvaru piešķiršanas principu (1) un arī ar samērīguma principu (2).

- 1) neviens no Līguma noteikumiem nepiešķir Savienībai pilnvaras reglamentēt valodu lietošanu dalībvalstu iestādēs un šo iestāžu starpā;
- 2) pienākums publiskot tulkojumu “kādā no Savienības oficiālajām valodām, ko lielā mērā saprot pēc iespējas lielāks pārrobežu lietotāju skaits” (Regulas 2018/1724 12. panta 1. punkts) neatbilst samērīguma principam un tam šajā ziņā nav pamatojuma. Regulā 2018/1724 noteiktās valodas prasības nav samērīgas ar izvirzīto mērķi.

3. Trešais pamats: LES 3. panta 3. punkta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. panta, vispārējā nediskriminācijas principa valodas dēļ un dalībvalstu līdztiesības principa pārkāpums

Regula 2018/1724 pārkāpj LES 3. panta 3. punktu, Hartas 22. pantu, vispārējo nediskriminācijas principu valodas dēļ dalībvalstu līdztiesības principu, tāpēc ka tā attur iedzīvotājus, kas vēlas dzīvot dalībvalstī, kas nav viņu valsts, apgūt šis valsts oficiālo valodu vai kādu no tās oficiālajām valodām un turklāt tāpēc, ka tā nosaka vispārēju vienotas komunikācijas valodas izmantošanu, kas šādā veidā *de facto* kļūst par valsts pārvaldes iestāžu un dienestu Eiropas valodu.

4. Ceturtais pamats: vispārējo tiesiskās drošības un tiesību aktu skaidrības principu, kā arī Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu I.2. punkta pārkāpums

Valodu prasības, kas dalībvalstīm noteiktas ar Regulu 2018/1724, ir nepārprotami pretrunā skaidrības, precizitātes, paredzamības un saskaņotības principiem. Tulkošanas pienākumi, ko nosaka Regula 2018/1724, nav skaidri, precīzi, paredzami un saskaņoti attiecībā uz valodu, kurā nepieciešams tulkot.

5. Piektais pamats: LESD 291. panta 2. punkta pārkāpums

Regulā 2018/1724 noteikto tulkošanas pienākumu īstenošanai ir nepieciešama konkrēta un oficiāla valodas, kurā nepieciešams tulkot, noteikšana. Tomēr Regulas 2018/1724 institucionālais regulējums šajā ziņā ir ļoti neskaidrs. Tāpēc Regula 2018/1724 neatbilst LESD 291. pantā un Regulā (ES) Nr. 182/2001⁽²⁾ ("komitoloģijas regula") paredzētajam delikātajam institucionālajam līdzsvaram, jo minētais regulējums faktiski ļauj Eiropas Komisijai apiet Regulā Nr. 182/2011 noteikto procedūru un pieņemt neoficiālus noteikumus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības- un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV 2018, L 295, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV 2011, L 55, 13. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 6. februārī — Nosio/EUIPO — Passi ("LA PASSIATA")

(Lieta T-70/19)

(2019/C 122/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nosio SpA (Mezzocorona, Itālija) (pārstāvji: J. Graffer un A. Ottolini, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Passi AG (Rothrist, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "LA PASSIATA" reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 14 593 131

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 5. novembra lēmums lietā R 928/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest pretējām pusēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 6. februārī — BMC/Komisija un kopuzņēmums Clean Sky 2

(Lieta T-71/19)

(2019/C 122/27)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BMC Srl (Medicina, Itālija) (pārstāvji: S. Dindo un L. Picotti, advokāti)

Atbildētāji: Eiropas Komisija un kopuzņēmums Clean Sky 2

Prasījumi

Prasītāja Vispārējai tiesai lūdz atcelt *Clean Sky 2* struktūras 2018. gada 6. decembra lēmumu, ar kuru atstāts negrozīts 2018. gada 10. oktobra lēmums, ar kuru *Clean Sky 2* atzina par nefinansējamu piedāvājumu Nr. 831874, kas iesniegts konkursā H2020-CS2-CFP08-2018-01 par motora gaisa iekļūdes sistēmu un rotējošo asmeņu aizsardzības pret apledošanu sistēmām.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja iesniedza savu piedāvājumu konkursā H2020-CS2- CFP08-2018-01 (Clean Sky 2 Call for proposals 08), kuru organizēja *Clean Sky 2* (Programma Clean Sky 2), kura priekšmets bija motora gaisa iekļūdes sistēmas un rotējošo asmeņu aizsardzības pret apledošanu sistēmu (integrating a removable anti-ice system) izstrāde.

Prasītāja apgalvo, ka tā ir vienīgais uzņēmums pasaulē, kas šobrīd ir atrisinājis ar helikopteru lidojumu drošību apledojuma apstākļos saistīto problēmu.

Saistībā ar to tiek precizēts, ka, lai gan konkurss attiecās tieši uz lūgumu iesniegt piedāvājumus pretapledošanas sistēmu attīstīšanai, *Clean Sky 2* (t.i., par konkursa norisi atbildīgā struktūra) nosprieda, ka prasītājas piedāvājums nesasniedz konkursā paredzēto robežvērtību.

Šajā lēmumā esot pieļauti procesuālo noteikumu pārkāpumi šādu iemeslu dēļ:

1. Regulas (ES) Nr. 1290/2013 15. panta "Atlases un piešķiršanas kritēriji" pārkāpums (arī tāpēc, ka salīdzinājumā ar tiesību normā paredzētajiem tika piešķirti nepilni punkti), kā arī LESD 296. pantā un Pamattiesību hartas 41. pantā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.
2. Šajā lietā esot nepareizi izmantotas pilnvaras, jo attiecībā uz katru no trīs punktu piešķiršanas kritērijiem tika piešķirti (nepilni) punkti, kas nav paredzēti punktu skalā, atbilstoši kurai ir jāvērtē iesniegtie priekšlikumi.
3. Šajā lietā esot nepareizi izmantotas pilnvaras, jo fakti nav pienācīgi izmeklēti un ir sagrozīti, it īpaši tāpēc, ka nav nodrošināta to mērķu sasniegšana, kuri bija ar šo procedūru jāsasniedz.

Prasība, kas celta 2019. gada 7. februārī — Bergslagernas Järnvaru/EUIPO — Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen ("Wood splitting tools")

(Lieta T-73/19)

(2019/C 122/28)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bergslagernas Järnvaruaktiebolag (Saltsjö-Boo, Zviedrija) (pārstāvji: S. Kirschstein-Freund, V. Dalichau un B. Breitinger, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen GmbH (Ichenhausen, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus dizainparaugs: Eiropas Savienības dizainparaugs Nr. 1289 243-0001

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2018. gada 23. novembra lēmums lietā R 1455/2018-3

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— alternatīvi, grozīt apstrīdēto lēmumu un atzīt apelācijas sūdzību par pamatotu;

— piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Izvirzītie pamati:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 62. panta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 7. februārī Pontinova/EUIPO – Ponti & Partners (“pontinova”)**(Lieta T 76/19)**

(2019/C 122/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* Pontinova AG (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji: K. Loth, advokāts)*Atbildētājs:* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)*Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece:* Ponti & Partners, SLP (Barselona, Spānija)**Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja:* prasītāja Vispārējā tiesā*Attiecīgā strīdus preču zīme:* Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “pontinova” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 878 085*Process EUIPO:* iebildumu process*Apstrīdētais lēmums:* EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 27. novembra lēmums lietā R 566/2018 5**Prasījumi**

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2019. gada 8. februārī – Lidl Stiftung/EUIPO – Plásticos Hidrosolubles (“green cycles”)**(Lieta T 78/19)**

(2019/C 122/30)

*Tiesvedības valoda – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Vācija) (pārstāvji: A. Marx un K. Bonhagen, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Plásticos Hidrosolubles, SL (Rafelbuñol, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “green cycles” zilā, pelēkā un baltā krāsā – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 8 807 265

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 29. novembra lēmums lietā R 778/2018 5

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- piespriest Plásticos Hidrosolubles, SL atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. panta 1. punkta, kopsakarā ar Deleģētās regulas 2018/625 10. panta 3. un 4. punktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 12. februārī — Dekoback/EUIPO — DecoPac (“DECOPAC”)**(Lieta T-80/19)**

(2019/C 122/31)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Dekoback GmbH (Helmstadt-Bargen, Vācija) (pārstāvis: V. von Moers, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: DecoPac, Inc. (Anoka, Minesota, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "DECOPAC" — Eiropas Savienības preču zīme Nr. 1 60 747

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 26. novembra lēmums lietā R 1795/2017-5

Prasījums

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu un par labu otrai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei reģistrēto preču zīmi "DECOPAC" pilnībā atzīt par spēkā neesošu.

Izvirzītie pamati:

- komercinformācijas konfidencialitātes neesamība;
- tiesību tikt uzklautam neievērošana;
- rēķinu par ievērojamām summām neiesniegšana;
- preču zīmes neizmantošana par firmas preču zīmi;
- nodoma pārdot patērētājiem esamība, bet tā nerealizēšana;
- nepieciešamība nošķirt ēdamās un neēdamās dekorācijas.

Prasība, kas celta 2019. gada 12. februārī — AL/Komisija

(Lieta T-83/19)

(2019/C 122/32)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AL (pārstāvji: A. Blot un S. Rodrigues, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt netiešo lēmumu noraidīt prasītāja 2017. gada 19. decembrī iesniegto lūgumu par zaudējumu atlīdzību un, ciktāl nepieciešams, 2018. gada 12. novembra lēmumu noraidīt prasītāja sūdzību;
- atlīdzināt prasītājam nodarīto mantisko un morālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja attiecībā uz prasītāju neesot izpildījusi savas līgumsaistības, jo Komisija neesot izpildījusi saistības, ko tā uzņēmas, ieceļot prasītāju Eiropas Savienības koordinatora amatā partnerattiecībās attiecībā uz Kongo baseina mežiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots tiesiskās paļāvības principa pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots tiesību tikt uzklautam pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots labas pārvaldības un rūpības pienākuma pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 14. februārī — Gwo Chyang Biotech/EUIPO — Norma (“KinGirls”)

(Lieta T-85/19)

(2019/C 122/33)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gwo Chyang Biotech Co. Ltd (Tainan, Taivāna) (pārstāvis: J. Kakoures, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Norma Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. KG (Nirnberga, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “KinGirls” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 151 038

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 12. decembra lēmums lietā R 718/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to tika apmierināti iebildumi attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē, un pilnībā noraidīt iebildumus;
- piespriest *EUIPO* un *Norma Lebensmittel-filialbetrieb Stiftung & Co. KG* atlīdzināt izdevumus, kas ir radušies iebildumu un apelācijas procesā, un šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 15. februārī — Solnova/EUIPO — Canina Pharma (“BIO-INSECT Shocker”)

(Lieta T-86/19)

(2019/C 122/34)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Solnova AG (Colikona, Šveice) (pārstāvis: *P. Lee*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Canina Pharma GmbH (Hamma, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības preču zīmes “BIO-INSECT Shocker” reģistrācijas pieteikums — Eiropas Savienības preču zīme Nr. 14 837 553

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 11. decembra lēmums lietā R 276/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest otrai procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta g) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2019. gada 6. februāra rīkojums — British Aggregates/Komisija**(Apvienotās lietas T-101/14 un T-610/15) ⁽¹⁾**

(2019/C 122/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietas no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 112, 14.4.2014.

Vispārējās tiesas 2019. gada 6. februāra rīkojums — British Aggregates u.c./Komisija**(Lieta T-741/15) ⁽¹⁾**

(2019/C 122/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 68, 22.2.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 6. februāra rīkojums — Argus Security Projects/EĀDD**(Lieta T-131/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 122/37)

Tiesvedības valoda — franču

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OVC 129, 24.4.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 31. janvāra rīkojums — Lillelam/EUIPO — Pfaff (“LITTLE LAMB”)**(Lieta T-18/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 122/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OVC 94, 12.3.2018.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV